

Birgir Mohr, valevni til fólkatingsvalið:

Javnaðarflokkurin rekur bygdamenningarpolitikk

Teir borgaraligu flokkarnir siga, at fólkatingsvalið hesaferð snýr seg um kjarnorkuvápn. Tað skuldi verið eitt lætt val fyri Føroya fólk. Vit siga sjálvandi kortaneft til kjarnorku í ella við Føroyar. Vit eiga at vera óheft av allari herdudding, og vit óttast kjarnorkuvánlukkur, ið kunnu beina fyri okkum sum fólk. Tað er sera álvarsamt, ti siga vit nei.

Men hetta valið snýr seg um annað eisini, fyrst og fremst til teir borgaraligu flokkarnir í Danmark ikki hava megnað at loysa búskapartrupulleikarnar har, líka lítið sum teir føroysku borgaraligu flokkarnir megnaðu at loysa okkara búskaparspurningar undir seinastu samgongu.

Sitandi lögtingssamgonga við javnaðarflokki-

num á odda, hevur seinastu 3 árin nýtt stóra orku og nógv tað at fáa føroyska búskapin í rættlag aftur eftir 4 ára borgaraligt vanstýri, hvar úttanlandsskuldin varð trífaldað og allir almennir grunnar og kassar vóru tómrar. Ein búskapur, sum var við at koyra Føroyar búskaparliga fastar.

Hetta hevur kravt, at ymiskar útbyggingar máttu seinkast nakað, men eru nú flestu ætlanir viðtíknar á tingiella til viðgerðar har. Fyri Sandoyar valdemi eru tiknar stórar og kostnaðarmiklar avgerðir av samgonguni undir leiðslu javnaðarflokksins, avgerðir, sum tá tær eru framar, vilja bota munandi um livikorini her.

Á samferðsluøkinum er Skopunar havn við at vera útbygd, ferjulegan á

Gomlu Rætt er við at fara í gerð, og avgerð um nýtt strandferðsluskip til Sandoyanna er við at vera lógarfest. Hetta vil bota munandi um samferðsluviðurskiptini millum Sandoyanna og meginokið í framtíðini.

Nýggj havnaætlan er á tingborði, har landsstýrissamgongan hevur skotið upp munandi jättanir til útbygging av havnaløgunum á Sandi, í Skopun og í Skálavík. Eisini hevur lögtingið jättað pening til abøtur og útbygging av lendingunum í Skúvoy, í Dali og í Húsavík.

Á heilsuliga og sosiala økinum hevur hetta landsstýrið jättað pening til bygging av ellis- og rektarheimi í Sandoyinni í trimum deildum. Tórvurin á hesum heimi er stórus, so vónandi verður skjótt rokkið á mál. Jättan er

finn til útbygging av læknamiðstöðini á Sandi, og ambulansutænastan er nú loksins finnið í fasta og reguliga legu.

Fyri tey ungu verður í lötuni virkað fyri ítróttarhøll og graslíkisvølli við Sandoyar Meginskúla, líkasam virksemi innan bygdarfelagini og bygdarhúsinu verður styðjað best møgulegt.

Javnaðarflokkurin førir bygdamenningarpolitikk, ikki bert við at siga tað, men við beinleiðis jättanum av peningi til lögur á bygdunum og í útjaðara-økinum.

Ongantið fyrr eru so stórar jättanir komnar til ella í beinleiðis samband við Sandoyar valdemi, sum júst undir hesi samgongu undir leiðslu javnaðarflokksins, og vil hetta koma at vísa munandi batar í árunum, sum

koma.

Teir víknandi fiskaprisirnir og skiftandi rávørutilfeingið undir Føroyum hevur seinastu árin fingið grundarlagið undir pørtum av skipafloata og virkjum okkara at rilla, men landsstýrið hevur nú jättað at gera abøtur har við at halda prisunum uppi við millum 50 og 100 mill. kr. í 1988. Eisini hevur lögtingið viðtikið at landskassin skal útvega 150 mill. kr. til serlán fyri fiskiskip í trongstöðu.

Javnaðarflokkurin vil virka fyri, at tey fyri okkara útflutning so týðandi arbeidsplass innan fiskivinnuna verða varðveitt og betrað, so trivnaðurin innan hesa vinnu verður góður og lønsamur.

Javnaðarflokkurin virkar sum samrættisflokkur á

grundstöði heimastýrslógarinnar, og hetta samskiftið virkar væl, vit loysa allar trupulleikar og øll viðurskipti við samráðingum partanna millum.

Javnaðarflokkurin bíllar ikki fólk inn, at lættar loysnir fyri samfelagið liggja fyri framman, men at vit øll eiga at bera neyðug tiltøk, soleiðis at trivnaður og framburður kunnu halda fram við líkarrætti og demokratii fyri allar borgarar, við frælsi og sjálvsavgerð fyri tann einstaka, við solidariskari meðabyrgd yvirfyri hvørjum øðrum og á kristnum mentunargrundarlagi.

Veljarar í Sandoyar valdemi, farið á val og veljið javnaðarflokkinn.

Birgir Mohr

Jørgen Thomsen, lögtingsmaður og fólkatingsvalevni:

Sitið ikki heima í dag

— men farið á val og veljið javnaðarflokkinn

Sendið er fritt at fara. Tað er sum sendið fyrri hin føroyska javnaðarflokkinn, at eg komi við boðum til tykkara.

Her skal til ljóða ein innilig áheitan á øll javnaðarfólk um ikki at sita heima valdagin.

Gera vit tað, eru vit við til at velja eitt sambands-ella fólkaflokksumboð á dananig í staðin fyri eitt av okkara egna partafólkum.

Góðu partafólk, sitið til endiliga ikki heima, ti valið hevur alstóran týdning fyri føroyska samfelagið.

Á dananig verða rættuliga týðandi avgerðir tiknar, sum viðvíkja føroyska samfelagnum. Tað er tí umráðandi, at umboðini, ið vald verða, eru úr javnaðarflokkinum, sum ikki einans góðtekur, men eisini ger nýtslu av teimum møguleikum, ið bjóð-

Jørgen Thomsen, lögtingsmaður

ast okkum í heimastýrslógin.

Andstöðan á tingi hevur hesi bæði seinastu árin júkað upp í saman, um vánaliga støðuna í føroyska samfelagnum.

Tey, ið fylgt hava eitt sindur við, hava hoyrt og sæð, hvussu hampamenn hava hóreiggað sær.

Sambandsmenn, ið annars bera orð at vera høvligir og siðiligir, skrivaðu í tvinni álit:

Eg endurgevi: »Kreppan í føroyska heimafiskivinnuni stavar fyri ein stóran part frá tí ferða politikkinum hjá sitandi landsstýrissamgongu.»

Í einum øðrum máli, Nr. 58 Býti av minstløn og øðrum stuði til fiskivinnuna 1988. Har skriva: Samgongan heldur fram at hungra fiskivinnuna.

Hetta eru rættuliga grovar skuldsetingar inn á sitandi stýri. Neyvan vil nakar tingmaður, ella flokkur — vera lagdur undir at kova vinnulivið — og allarminst at hungra fiskivinnuna.

Vit hava fingið skorið út í papp — og meira enn tað, hvi tað er so tungt hjá fiskiskipunum.

Tað er ov nógv av skipum til grunnar okkara.

Tað er tað, sum er tann grundleggjandi trupulleikin.

At so er kann ikki einans leggjast hesi samgonguni til last — ongan tíð í Føroya søgu — í øllum føri í nýggjari tíð eru komnar so nógvir trolarar at trároyna grunnar okkara, sum undir tí borgaraliga stýrinum.

Tað nógv umtalaða innflutningsbannið virkaði júst óvugtán veg, sum so mangan útgreinað áður.

Í hesum samgonguskeiði eru hóast alt stig tikin til at minka um leiðtrýstið.

Tað er ikki rætt, og avgjørt ikki vandaleyst, at mála alt ljóst ella ov ljóst. Tað er ikki bara hjart fyri framman.

Men tað er so sanniliga ikki minni oyðileggjandi at mála alt dapurt og myrkt — og vniyst fyri framman.

Tað tekur mótið frá føroyingum, sum altíð hava hug at royna — og ikki gevast á hondum, um ikki alt gongur eftir vildi.

Um tað eina tiltakið miseydnadist, so høvdu menn hug at herja á aftur. Møguliga leggja um til aðra veiðu. Tað er hetta, sum sermerkir føroyingin, eisini tá ið tað snýr seg um ilögur.

Tað er hetta, sum útlendingar undrast yvir, eisini teir, sum kanna føroysk viðurskipti.

Í hesum valskeiðinum eru gjørdar ilögur, sum hitt almenna hevur verið við í við vedhaldum.

Ikki alt eydnaðist og minni enn tað, men vit vilja framvegis royna.

Javnaðarflokkurin vil framhaldandi vera við til at virka soleiðis, at møguleikarnir, sum eru, verða troyttir. Fyri at kunna gera tað, hava vit tin

stuðul fyri neyðini. — Tí biðja vit teg um tina atkvøða eisini til hetta valið. Veljarar, sitið ikki við hús — men farið á val og stuðið javnaðarflokkinum.

